

په پاکستان کي دکين اړخو گوندونو او غړخگونو لنډ تاريخچه

*****

دریمه برخه

د(۱۹۶۸-۱۹۶۹) کلونو پوری انقلابی تحریک «جنبش

دجنبش اود تحریک و په موده کي چي څو میاشتی پوري دوام وکړ په موازی بنی سره د عمل دوه قویی (ځواک) زیدخل وه له یوی خوا دهیواد کنترول دکارگرانو اوبزگرانو په لاس کي وه اودبلي خوا څخه د پرولتاریا درهبری په نه موجودیت سره دولتي اپرات د بورژوازی په لاس کی وه . دغه جنبش او خوزبنت دبورۍ (شکر) دقیمت د لوړیدو په منا سبت پیل شو، اودهمدی خوزبنت سره زده کونکی هم یوځای شول، په نوموړي حرکت کی دراولپندی دپولي تخنیک دپوهنځی څخه یو محصل چي عبد الحمید نومیدل مړ اوخپل ژوند په دغه اعتراضی مظاهره کی دلایسه ورکړ

د جنبش اودحرکت سپرغي (جرقه) په ټوله ټولنه کي خپل لمن وغورول، پرولتاریا هم ددغه حرکت اوجنبش سره یوځای شول، کارگرانو پوستی اوفابریکي ترخپل څارني اوکنترول لاندی ونيول، بزگرانو هم را وچت شول، داعتصاب دڅارنی کمیته جورشوبنارونه تر کنترول لاندی راغی، دفیصل آباد په صنعتي منطقه کي دمنطقي اداره کونکی څانگه په دی لټه کي شول چی د منطقی درهبر بناغلي مختاررنا اجازه ترلاسه کړی چی د مالونو دانتقال دپاره دهغوي په اختیارکی موټر اوترانسپورتي وسایط ولویږی، دولتي سانسور کاملاً مات شول، داورگادی پټلی دانقلاب د پیغامونو او د دستورونو د هیواد په سرتا سرکی دانتقال دنده تر لاسه کړل، کارگرانو د خپل ترمینځ د روابطو دتینگولو نوی اختراعات اومیتودونو ته لاس بری پیدا کړل. د یادونی وړ مطلب دا دی چي دغه وضع پخپله یوه نوی پدیده وه کوم چي له آسمانه نه وه راکوزه شوي او هغه داچي د هیواد صنعتی کیدل، د زببناک، اود ظلم اوستم شدت هغه شاخصونه وه کوم چي دبی وزلی (فقر) اود بدایینی (ثروت) ترمینځ واټن لا پسي زیاته کړل، اوپه روښنا نه بنی سره تغیر

اوبدلون ترسترگو شو په کال (۱۹۶۰) کې د حاکمې طبقې د چور اود چپاول اندازه ډیر شدید شول، د مثال په توګه ددهلی دهفته نامې په قول سره د دیکتاتور آیوب دکورنۍ د پانګې اندازه (۲۵۰) میلیون پاکستانی کلدان اټکل شو، اودا بی له هغو شتمنی او پانګې څخه وه کوم چې هغوی په دباندي بانکونو کې زیرمه کړي وه، اود بلي خوا څخه په ورته بڼې سره د پاکستان د (۲۲) کورنیو د پانګې اچونې اندازه اوسهم په صنعت کې (۶۶٪) په بانکونو کې (۸۰٪) په بیمو او نور تجارتي معاملاتو کې (۹۷٪) وه کوم چې د هغه په مقابل کې د پاکستانی دیوی کارګری کورنې د میاشتي عاید (۷۸۰ کلدان) وه چې په هغه وخت کې (۱۶) امریکایی ډالر سره برابره وه. په (۱۹۶۷) کې داورګاډی ډپټلی کارګرانو له هرچا نه لمری په اعتصاب باندي لاس پوری کړل، مګر د پاکستان رسمي اتحادی د پاکستان د صنعتی کارګرانو داعتصاب سره خپل مخالفت بنکاره کړل اوپه عین وخت غیر رسمي اتحادی چې د هغه مشری د کمونستانو په لاس کې وه هم د کارګرانو د اعتصاب سره مخالفت وکړل، اودا ځکه چې هغوی د (ضد امپریالیزم) له طرفه ملا تر کیدل او د بلي خوا څخه آیوب خان هم ونه غوښتل چې د اورګاډی د پټللی دکارګرانو کمیته جوړه شی چې هغوی پخپله په یو لړ اقداماتو لاس پوری کړي. دولت د دغه تظاهراتو د مخنیوی د پاره له هیڅ ډول زور زیاتۍ څخه صرفه ونګرل، هغه یعنی دولت داعتصاب کونکي ځني مطالباتو ته مخکې له اعتصابه کوم چې کارګرانو، بزګرانو او ټول زده کونکو داعتصاب دپاره خپل چمتووالی بنکاره کړی وه غاړه کینود مګر په دی وخت کې کین اړخ ځواکونه لاترهغه وخت ددوه مرحلوی تیوری خوبونو کې پرتی اوچتیات ویل او په دی هیله وه چې مترقی بورژوازی به بورژوازی دموکراتیک انقلاب به تر سره کړی. دنیشنل عوامی ګوند مشر بناغلي پروفیسور «مظفر احمد» دحالاتو اود پاکستان د سیاسي وضع په اړین خپل لړلید توضیح کړل هغه وویل چې زما هدف دهغه عینی شرایطو څخه دی کوم چې د سوسیالیزم د پاره اوس په پاکستان کې مناسب شرایط نه دی چمتو شوي بلکه لمری باید د بورژوازی د موکراتیک دپاره شرایط مساعد شي په پاکستان کې لا هغه شرایط نه دی چمتو شوی چې سوسیالیزم ته گذار وشي، هغه زیاته کړ چې دسویالیزم دانقلاب دپاره مراحلوته ضرورت لیدل کیږي او مونږ د هغه مرحلی د پاره یعنی د سوسیالیزم دانقلاب دپاره یو ستر انقلابی ګوند ته ضرورت لرو.

د پاکستان دخلکو دګوند جوړیدنه: د پاکستان د خلکو ګوند د سپتمبر په لمری ورځ کال (۱۹۶۷) کې جوړ شو، اودهغه پروګرام او کړنلاره یا مرانامه په یو رادیکال سوسیالیستی اند بینني باندي ولاړ وه اود پاکستان د کمونیست ګوند یو مشر بناغلي جی-ا-رحیم ددی ګوند مانیفیسټ بی ولیکل، ذوالفقار علی بوتو (د بینظیر بوتو پلار) د دیکتاتور آیوبخان پرضد سیاسی ډګر ته را داخل شو، کمونیستانو (دواړه د ماسکو استالینستانو اود ماویستانو پلویان) د آیوب خان څخه ملا تر کول، حال داچې بوتو د پرګنو د احساساتو څخه استا ذیتوب کول، بوتو پخپله یو فیوډال سردار اود سند له ایالت

څخه وه اود آيوب خان په كابينه كې د باندنيو چارو دوزير په صفت دنده تر سره كوله، هغه يعنې بوتو دسوسياليزم شعار پورته كړ او د يو شمير كين اړخو سره يوځای شو او د پاکستان د خلكو گوند يې جوړ كړ، كله چې آيوب خان وغوښتل چې دهغه پسې را واخلې اوله خپل مخ څخه لری كړي هغه د مقاومت دسمبول په بڼه اغوښتی وه او دهغه محبوبیت په گوند كې لا پسې زیات شوی وه چې دهغه له مینځه وړل آسان نه وه . د خلكو دگوند محبوبیت په واقیعت كې د (۱۹۶۸-۶۹) كلونودانقلابي جنبش پایله وه چې حتی د (۱۹۷۰) كاله څخه مخكې دلمري عمومي انتخابا با تو كوم چې كاهلانو ياغتانو ته درای حق ور كړل شوی وه ډيرو پرگنو د دغه گوند سره دهغه دسوسيالیستی پروگرام په لرلوسره يوځای شول او په عين وخت كې له دې نه چې نوموړي گوند لاپسې غښتلی شو دكارگرانو پيشوايان هم په (۱۹۶۸) كې ددغه گوند سره يوځای شول . دا تصاد في اویا یوناځای نه وه چې د پاکستان د خلكوگوند په يوه استعماری نړي كې په يو پرگنيز گوند واغوښتل، يعنې يواځنی گوند چې دخپل سوسيالیستی پروگرام په درلودلوسره دخلكوپه مینځ كې محبوب شو او دا پخپله د سوسيالیستی بدلونونو د ضرورت ښكارندوی وشو مگر دپاکستان كين اړخو ځواكونو چې په معمول بڼی سره دحالاتو په ارزيايي اوشناخت كې پاتي راغلي دي نودهمدی عدم شناخت په نظر كې نيولوسره هغوی راديكال بورژوازی تغيرات د بوتو اودهغه دگوند په وجود كې ليدل او په همدی بنياد سره په عوض ددی چې يو چپ سازمان جوړ كړی او په طبقاتي مبارزه لاس پوری كړي له بوتوڅخه خپل ملاتړ اعلام كړل او په واقیعت كې د فيوداليزم او كپيتاليزم د استازی يعنې د بوتو سره روغه جوړه وكړل او د كارگري طبقي ټول ارمانونو د بوتو ادهغه په گوند كې كوم چې هغه يعنې بوتو يواځی سوسيالیستی شعارونه وركول ليدل حتی تردی چې دهغه رهبری يې ومنل او د بوتو حزب يې د كارگری طبقي د حزب په نوم ونومول او خپل بشپړ ملاتړ له هغه څخه اعلام كړل . دپاکستان د خلكو گوند له دی نه چې راديكال سوسيالیستی پروگرام پلي كړي دهغه په عوض بورژوا دموكرات پروگرامونو ته مخه كړل او په دی وجهی سره دگوند بڼی اړخ برخه هم خپل ملاتړ ددی نوی بورژوا دموكراتيک برنامی سره اعلام كړل او ددی اقدام سره سم د گوند د كين اړخو پر انقلابي ايډيولوژی باندی برغولی كينسود ل شوي يعنې دهغو ډلوپر نظرياتو كوم چې هغوی د ما سكو اود پيكنگ د خارجي سياست پلويان وه . كله چې د پاکستان د خلكو گوند په (۱۹۷۲) كې په قدرت ورسيد زياتو كمونيستانو ددغه دولتي گوند سره يوځای شول لاکن دپاکستان د خلكو گوند پخپل پروگرامونو كې هيڅ ډول تغير اوبدلون راونويستل بلکه يولر جزی ريفورمونو ته مخه كړل كوم چې دهغه پر بنياد د پاکستان كارگران يې له دروند خوبه را وینس او له واسواس څخه را وويستل او هغوی يعنې د پاکستان پرولتاریا د می د میاشتی څخه تر دسپتمبر میاشتی كال (۱۹۷۲) كې د مظاهراتو د پاره پرله پسې كوڅوته را ووتل كوم چې د دی مظاهراتو شدت په كراچي كې ډير زیاته وه دپاکستان دولت پريکړه وكړل

چي د دی مظاهره کونکو سره ټکر وکړی اودهغو مخه ونیسی په گاندي او کراچي اونوروځایونو کی ددولت اود مظاهره کونکو ترمینځ په اخ اود ب کی ډیرو مظاهره چیانو خپل ژوند دلایسه ورکړل دغه قهرجن کمونیستا نوکوم چي ددولت سره یوځای شوی وه ځنوی د مظاهری له لیکو څخه راووتل او استعفی ورکړل شاید چي هغوی له یاده ویستلی وه چي سرمایه داری دولتونه ته دامهم نه دی چي په یووخت کی څومره تغیرات اوبدلونونه مینځ ته راځی بلکه هغوی یعنی پانگوالي دولتونه تل په دی لټه کی اوسی چي پرولتاریا څنگه وځپی او په څه ډول دما تي سره مخامخ کړي . بوتواود پاکستا ن دخلکو گوند له اوهاموڅخه په خلاصون سره دگوند کین اړخ ځواکونو دیوشمیر مترقی بورژوازی تر شا ودرید اودځنو ډار اود توهماتو په درلودو سره د کارگری طبقی دپلوی له موقف څخه ووتل اوپه دی ډول هغوی وغوښتل چي دفیوډالانو اودسرمایه دارانودرهبری له منگولوڅخه ځان وژغوري په دی وخت کی دگوند کین اړخ وونتوانید چي کوم الترناتیف(بد له) وړاندی کړی نو په دی اساس کله چي د گوند راسته اړخ له پولې اوهامو څخه راووتل نوراسته اومتعصب ډلی دارجاعي قوتونو سره په کال (۱۹۷۷) یوځای شول اود خلکود گوند ځای ناسته شول اود دولت په مخالفت سر راپورته کړل کوم چي دغه حالات اوپا ددغی حالاتو اصلنی عوامل اقتصادی وضع اود متحده ایالاتو لاس وهنه وه چي ددی وضع د موجباتو زمینی یی برابرکړل، کین اړخو دجنبش په سرشت اوپا دهغه په مضمون باندی پوه نشو اودجنبش درهبری نیت یی ونشو کړلی چي تحلیل کړي نو په دی اساس هغوی یوډول آزاد دموکراتیک حرکت اوجنبش ته مخه کړل اودکارگروله طبقی اودهغوله پلویانوڅخه وغوښتل چي دهغوی سره په دی جنبش کی یوځای شي . په هرصورت دوپلو وړ مطلب دادی چي داپریل دمیاشتی په دوه لسمه نیټه کال (۱۹۷۷) کی د حیدرآباد له جیلخانی څخه چینی پلو معراج محمد خان د محاذ دآزادی غوښتونکی گوند مشر، شیرمحمد مری ا وعطاوالله خان منگل ماسکو پلووبلوچي ناسیونالیستورهبرانو په یوخطابیه وینا اوغوښتنو سره له کارگرانو، زده کونکو، روشنفکرانو اوله ټول پرگنوڅخه وغوښتل چي دخلکو دروان جنبش سره یوځای شي، هغه جنبش کوم چي ددموکراسی آزادی غوښتونکی محتوی اومضمون لری مونږ په دی باور یو چي دغه جنبش به زمونږ مورنی هیواد له روان د یکتاتوری رژیم څخه وژغوری هغوی په دی باوروه چي د دغه راولار شوي افراطی ډول ډلو ټپلو په هڅه اواند سره به دهغوی مورني هیواد د بوتو د دیکتاتور ډول رژیم له منگلو څخه به خلاص شی، ځکه چي دهغوی په اند دغه موجوده دولت نه دسیاسی اونه دټولنیز قوانینو له مخي یو آزاد دولت دي . دمتعصبو ډلوټپلو کوم چي دهغوی تر شا متحده ایالات ولاړ وی د دموکراسی طمع کول بیځایه اوغیر منطقی وی، نو په دی اساس ددغه رهبرانو اودهغو دپلویانو تحلیل بلکل بیځایه اوله منطقه څخه لری داوبو پرسر لیکه شول که دیوی ځوا څخه دهغوی مورني هیواد دبوټو له دیکتاتوری رژیم څخه خلاص شول نود بلي خوا

څخه بېرته د يو متعصب افراطي مذهبي ديكتاتوري تر قيادت لاندې راغي يعنې د جنرال
ضيا والحق تر زعامت لاندې كوم چي له بد و څخه بدتر شول .

په درناوی

څلورمه برخه

په دوام

چپ په نولس سواتياوم کال کي :